

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI INDUSTRIEI ALIMENTARE

INSTITUTUL ȘTIINȚIFICO-PRACTIC DE BIOTEHNOLOGII
ÎN ZOOTEHNIE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ

RASE DE OVINE

OMOLOGATE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Ghid

Ghidul conține informații succinte despre rasele de ovine specializate pentru diferite producții, care sunt incluse în Nomenclatorul raselor, tipurilor și crossurilor de animale, omologate (raionate) în Republica Moldova aprobat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

Lucrarea are drept scop de a informa, sensibiliza și ghida persoanele interesate în creșterea animalelor de fermă, în special ovinelor, pentru dezvoltarea fondului genetic al speciei respective. Materialele prezentate sunt relevante pentru crescătorii de ovine și pot fi utile la selectarea raselor mai potrivite condițiilor climaterice din Republica Moldova, inclusiv alegerea modului și nivelului tehnologic de exploatare a acestora.

Materialul este elaborat și editat în cadrul proiectului de cercetare 20.80009.5107.20 „Managementul potențialului genetic și a producțiilor animalelor de rasă reproduse și exploatare în condițiile pedoclimaterice ale Republicii Moldova”, finanțat de la bugetul de stat.

Recenzent: Donica I., dr., conf. cercet., IȘPBZMV

DESCRIEREA CIP A CAMEREI NAȚIONALE A CĂRȚII DIN REPUBLICA MOLDOVA

Rase de ovine omologate în Republica Moldova : Ghid / Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară. – [Maximovca] : S. n., 2022 (Print-Caro). – 24 p. : fot.

50 ex.

ISBN 978-9975-164-55-9.

636.3

R 27

© Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară / Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Maximovca, 2022

Rasa de ovine Țigaie crescută pentru lână și lapte pe teritoriul Republicii Moldova, în special în partea de sud a Basarabiei, regiune cunoscută sub denumirea de Bugeac, este asociată cu apariția în diferite perioade a așezărilor bulgare pe acest teritoriu, începând cu anul 1769. Răspândirea masivă a oilor Țigaie datează de la începutul secolului al XIX-lea, când s-a intensificat migrarea popoarelor din Balcani pe pământurile dintre Prut și Nistru în perioada războiului ruso-turc (1806-1812).

Rasa este apreciată pentru rezistența sporită la factorii de climă, fiind totodată, puțin pretențioasă la hrană, întreținere, exploatare. În condițiile respective, fiind adesea subalimentate, ovinele Țigaie au păstrat tardivitatea specifică rasei și o producție de lână relativ scăzută, care însă crește odată ce animalele sunt plasate în condiții bune de nutriție, îngrijire și întreținere.

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Caracteristica exteriorului

Dezvoltare corporală proporțională, corp compact, cu lungime medie; cap mic, cu profil drept la oi și puțin convex la berbeci, urechi scurte sau de lungime medie așezate drept; spatele este drept și lat, cu grebăn mic și rotunjit; cutia toracică adâncă; coada lungă și subțire, coborând până la jaret; membre puternice cu aplomb corect; extinderea cojocului de lână adesea este redusă pe regiunea membrelor și abdomenului; la o parte din animale lână nu este uniformă cu regiuni împâslite; ondulația lânii este redusă; calitatea lânii mai frecvent 50-58 (după Bradford). Majoritatea animalelor au lână albă în cojoc, dar se întâlnesc și animale cu lână neagră sau maro, inclusiv și cu pete colorate în regiunea capului. Berbecii au coarne puternic dezvoltate, care în cele mai multe cazuri sunt sub formă de spirală întinsă, iar oile, de obicei, sunt lipsite de coarne, doar la unele se întâlnesc cornițe mici.

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Productivitatea:

Masa corporală medie a berbecilor reproducători este de 65-70 kg, a oilor adulte de 40-42 kg, producția de lână brută constituie, respectiv, 3,9-4,2 și 2,2-2,3 kg. Lungimea lânii este în limita de 7,5-9,0 cm. Prolificitatea variază între 100,1 și 117,3 %, funcție de condițiile de nutriție și întreținere. La vârsta de bonitare completă a tineretului (12-14 luni), masa corporală medie la mioare este de circa 30 kg, producția de lână 3,7 kg cu lungimea șuviței de 8-9 cm. Finețea lânii este, în mare parte, de 56-58 calități Bradford.

Femelele posedă pubertate timpurie și capacități bune de alăptare a mieilor;

Producția de lapte la oi este bună – 110-120 kg pe lactație, cu grăsimea de 7-8%;

Randamentul la sacrificare a berbecuților de circa 9 luni - 42-44%.

Unele deficiențe: pot fi întâlnite animale cu crupa îngustă și teșită, grebăn îngust, în unele cazuri cu defecte de aplomb a membrelor posterioare (forma de "X" la nivelul jaretului).

RASA ȚIGAIE

tip moldovenesc (de elită)
pentru lână-carne-lapte

*Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și
Exploatare a Ovinelor și Caprinelor*

Ovinele de rasa Țigaie tip moldovenesc pentru lână-carne-lapte sunt rezultatul ameliorării ovinelor Țigaie de tip indigen pentru lână-lapte, realizat prin utilizarea la reproducție (încrucișare intraracială) a bebecilor de rasa Țigaie tip de Crimeea pentru lână-carne și, în continuare, a berbecilor de tip Priazov pentru carne-lână, cu ulterioară creștere „în sine” a animalelor ce corespundeau cerințelor standardului scop pentru tipul solicitat. Perioada de creare a tipului nou a cuprins circa patru decenii (1964-2004), fiind soldată cu omologarea și aprobarea oficială a acestuia și obținerea Brevetului de invenție MD 3440 (2007)

Tipul moldovenesc de ovine Țigaie pentru lână-carne-lapte se caracterizează prin indicatori sporțiți în ce privește masa corporală, producția și lungimea lânii în comparație cu ovinele Țigaie de tip indigen pentru lapte-lână.

Caracteristica exteriorului

*Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și
Exploatare a Ovinelor și Caprinelor*

Profilul capului este drept sau ușor convex; urechi de lungime medie, așezate drept sau puțin atârdate;

corpul este potrivit de lung, larg și adânc membre puternice și uscățive, linia spinării ușor oblică spre crupă; torace adânc, spatele este drept și destul de lat, cu grebănul și crupa late; coada, de regulă, este lungă și subțire;

berbecii, în funcție de apartenența la linie, au coarne mari și puternice în formă de spirală sau sunt fără coarne (ciuți); oile sunt fără coarne sau cu coarne rudimentare; constituția este robustă cu osatură densă;

extinderea lânii pe cap este până la linia ochilor, pe membre – până la jaret; extinderea lânii pe abdomen este bună; lâna deasă și rezistentă, cu ondulație uniformă și bine exprimată; jocul de lână este de tip semiînchis, cu

lână uniformă semifină și lungime a şuviței de 9-12 cm; calitatea după sistemul Bradford, de regulă 48-50, cu variații între 46-56. La berbecuți și mioare de 12-14 luni, aspectul şuvițelor de lână este tipic tineretului din rasa Țigaie.

Productivitatea:

Masa corporală a berbecilor-reproducători de clasa elită atinge 80-100 kg, cu producția de lână brută de 7-8 kg, iar miorii selectați pentru reproducție, ating la 12-14 luni (bonitare) masa corporală de 45-60 kg cantitatea de lână tunsă fiind de 6-7 kg. Masa corporală a oilor adulte este de 50-55 kg cu producția de lână brută de 4-5 kg, iar a mioarelor selectate 40-50 kg, cu producția de lână brută de 4,5-5,5 kg. Producția de lapte la oi constituie 100-120 litri și mai mult în funcție de alimentație și regimul de exploatare.

Prolificitatea este de 110-125 %. Oile posedă capacități materne și de alăptare bune.

Ovinele de rasa Țușca sunt de origine autohtonă și se cresc pe teritoriul Republicii Moldova din vremuri străvechi, în special în raioanele centrale și cele spre sudul

(Cimișlia, Șt. Vodă, etc.) și nordul țării (Telenești, Florești, Șoldănești, etc). Rasa respectivă, este bine cunoscută și redată în operele folclorice pentru produsele sale: brânză și urdă, pielele pentru cușme tradiționale, blănuri pentru cojoace, bonde și gulere, carne de miel și lână grosieră folosită pentru confecționarea covoarelor tradiționale moldovenești.

Țușca, sunt ovine rustice, bine aclimatizate și nepretențioase la condițiile de întreținere și hrană, rezistente la maladii și diverse condiții climatice. O bună parte din efectivul de ovine de rasa Țușca deja sunt metizate, fie cu rasa Țigaie, fie cu rasa Karakul.

Caracteristica exteriorului

Corpul este compact și proporțional în formă de pară cu spinare, șale și crupa drepte, torace bine dezvoltat dar relativ îngust, osatură rezistentă și densă, membre foarte robuste cu copite rezistente la necrobacterioză, constituție robustă.

Capul este proporțional, relativ mic cu profilul drept sau puțin bombat la berbeci. Urechile sunt mici sau mijlocii după lungime purtate drept. Berbecii, de regulă, au coarne răsucite în spirală și bine dezvoltate, la o parte din oi la fel se întâlnesc coarne, care sunt mult mai mici și fine. Coada este subțire și lungă sau relativ scurtă sub formă de triunghi. Glanda mamară la oi are formă rotundă cu mameloane bine dezvoltate.

După culoarea lânii în cojoc se deosebesc ovine cu lâna de culoare neagră sau maro și lână brumărie cu diferite nuanțe, mai rar cele cu lâna albă sau cafenie (comor).

Cojocul de lână este constituit din șuvițe ascuțite (suliță) formate din lână neuniformă grosieră, compusă din cele trei tipuri de fibre piloase: fibre groase (peste 42 μ), fibre intermediare (28-42 μ) și fibre puf (până la 28 μ).

Productivitatea:

După caracteristicile productive ovinele de rasa Țușca reprezintă un tip mixt pentru lapte-pielică-lână. Masa corporală a unui berbec adult este de 55-60 kg, iar a unei oi constituie 42-50 kg. Oile asigură o producție de lapte bună, care în medie pe o lactație de 150 zile constituie peste 100 kg. Producția medie de lână brută a unei ovine adulte este de 2,0-3,0 kg. Producția de pielele obținută de la mieii de rasa Țușca este de o calitate redusă, fiind atribuite la sortimentul «smușca».

Pe regiunile principale ale pielicelei (crupă, spate) sunt bucle răsirate de tip bob, inele, semiinele și bob de mazăre, iar pe părțile laterale predomină bucle defectuoase de tip melc și zone lipsite de bucle (așa numite linsături). Extinderea buclelor este foarte redusă (capul, gâtul, abdomenul, picioarele și coada sunt acoperite cu fibre neînrlate și lungi). Fibrele nu posedă mătăsozitate, au luciul sticlos sau opac, pigmentația neagră-redusă sau ruginie (roșietică). Pielelele la mieii pot fi de culoare neagră sau brumărie. Prolificitatea rasei este de 105-107 %.

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Foto: https://s.ura.news/760/images/news/upload/news/550/870/1052550870/108751_

Foto: <https://images-on-off.com/images/34/karakulskayaporodaovetsxarakteristikaraz-bb512cb2.jpg>

și mătăsoase, care formează pe suprafața pielicelei bucle de diferite forme și tipuri. Anumită modelare (așezare) a acestora imprimă blăniței un desen unic, foarte frumos și atractiv. După 10-14 zile de viață a

Foto: <https://nt-csm.ru/ro/karakulskaya-ovca-istoriya-rozhdeniya-porody-preimushchestva-razvedeniya.html>

mielului, pe măsură ce fibrele piloase cresc, buclele se desfac și treptat se transformă în șuvițe de lână groasă. De regulă, la tineret culoarea lânii se păstrează originală (neagră, sur, comor) până la primul tuns la vârsta de un an. La ovinele adulte de culoare neagră și sur, lâna se decolorează având un aspect general de brumăriu deschis.

Ovinele Karakul fiind create în condițiile de stepă și pustiu cu clima foarte caldă și uscată, suportă temperaturi foarte înalte (peste 50 °C), deficit de apă și de hrană. Sunt capabile să consume apă cu salinitate sporită și să valorifice pășunile «sărace» cu vegetații fibroase și aspre. Rezistă relativ bine la temperaturi scăzute.

Caracteristica exteriorului

După aspectul exterior ovinele Karakul se deosebesc de alte rase, având corpul sub formă de pară, capul relativ mare cu profil convex la ambele sexe, dar mai pronunțat la berbeci, urechile sunt mari și lungi atârănânde, dar se întâlnesc ovine și cu urechi mici. Capul, urechile și picioarele până la jarete sunt acoperite cu jar, păr format din fibre scurte, lucioase și mătăsoase. Coadă este lată, groasă și lungă cu vârful răsucit sub formă de litera „S”. Culoarea învelișului pilos poate varia: neagră (58-60 %), brumărie (25-26 %), culoarea sur (cca 10 %) și alte culori cum sunt albă, roz, maro (4-5 %). Berbecii, de regulă, au coarne dezvoltate în formă de tirbușon și trunchiul relativ scurt, iar oile sunt lipsite de coarne; gâtul este subțire și lung, toracele adânc și îngust, crupă teșită, coada lată cu depuneri considerabile de grăsime în regiunea fesei, iar vârful cozii este lipsit de grăsime, subțire și încovoiat în forma de litera „S”. După clasificarea zoologică această rasă face parte din grupul de ovine cu coada „groasă și lungă”. Membrele sunt subțiri și uscățive cu aplomburi corecte.

Foto: <https://bigenc.ru/agriculture/text/2044645>
<http://www.myshared.ru/slide/652422/>

Productivitatea:

Masa corporală la berbecii adulți este de 50-60 kg, la oi 40-45 kg. Înălțimea la grebăn la oi, în medie, este de 61 cm, lungimea oblică a trunchiului – 65 cm, perimetrul toracelui – 77 cm.

Mieii la naștere au masa corporală de 4,0-4,5 kg, cu calitățile de pielică excepționale, exprimate prin învelișul pilos mătăsos și lucios, format din bucle în formă de val, bob, brazde moarate, modelate în desen paralel-concentric sau paralel-scară cu un aspect estetic plăcut și atractiv.

Producția de lână grosieră obținută de la ovinele Karakul este de până la 3 kg, fiind apreciată pentru confecționarea covoarelor tradiționale, iar pieile (blănurile) sunt utile pentru confecționarea blanelor pentru dame și cojoacelor. În zonele de creștere a rasei respective sunt apreciate și carcasele de miel obținute după sacrificarea acestor pentru pielică, carcasele de tineret (6-18 luni) bine îngrășat, precum și laptele care, în majoritate, constituie materia primă pentru prepararea brânzeturilor și iaurturilor.

Producția de lapte la oi este scăzută și constituie doar 45-50 kg, iar prolificitatea – 103-105 %

Foto: <https://www.google.com/imgres?imgurl=https%3A%2F%2Fbigenc.ru>

*Unele deficiențe: nu suportă clima cu umiditate înaltă și precipitații;
nu rezistă la pășuni înmlăștinite.*

TIPUL DE OVINE KARAKUL MOLDOVENESC

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și
Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Tipul de ovine Karakul moldovenesc a fost creat în rezultatul încrucișării ovinelor de rasa indigenă Țușca cu rasa Karakul importată din Asia mijlocie în repetate rânduri și, lucrărilor de ameliorare-selecție cu metișii obținuți de diferite generații (mai cu seamă F_2 și F_3) pe parcursul unei perioade de peste 25 ani, inițial în fostul s-z Kotovski din r-nul Căinari și ulterior în ferma de prăsilă a secției experimentale a Institutului și ferma din CAP „Agrosargal”, r-nul Hâncești.

Tipul intrarasial de ovine Karakul Moldovenesc, a fost omologat oficial și aprobat ca rezultat al ameliorării în anul 2009 cu obținerea ulterioară a Brevetului de

invenție **MD 3825 – Tip de ovine (Ovis aries L.) Karakul Moldovenesc** (a. 2009), având particularități deosebite față de rasele inițiale, participante la încrucișare.

Caracteristica exteriorului

Ovinele Karakul de tip moldovenesc se caracterizează prin exterior specific și o dezvoltare armonioasă a regiunilor corporale. Constituția animalelor este robustă și corespunde direcției de selecție a ovinelor corporale cu producție sporită de pielicele carne și lapte.

După culoarea învelișului pilos ovinele sunt negre, brumării și sur, în proporții specifice rasei.

Berbecii au trunchiul cilindric sau în formă de pară, capul este alungit cu profilul convex, urechile sunt

lungi atârănânde, gâtul lung și puternic, spinarea lungă și dreaptă sau puțin convexă, crupa lungă și teșită, coada lată, masivă, formată în curdiuc din două părți pronunțate, care ajunge aproape de jareturi, vârful cozii este fără depuneri de grăsime în formă de „S” și atârână mai jos de jarete; picioarele cu osatură puternică și o poziționare corectă.

Indicii corporali (%): formatul lateral – 120, robusteței – 110, toracic – 68, osaturii – 14,8. După temperament și tipul neuro-fiziologic berbecii sunt blânzi.

Oile la fel, sunt bine dezvoltate, având constituție robustă, picioare cu osatură puternică și fără defecte de aplomb. Glanda mamară este bine prinsă și are formă globulară. Indicii corporali (%): formatul lateral 124, robusteței – 107, toracic – 72, osaturii – 16,3. Toate oile sunt fără coarne.

Foto: Laboratorul
Tehnologii de Creștere și
Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Productivitatea:

Masa corporală a berbecilor reproducători de linii este de peste 85 kg, iar a oilor adulte 50 kg și mai mult.

Meii la naștere sunt corpolenți, au picioare lungi și bine dezvoltate în dimensiunile de lungime a corpului. Masa corporală la mieii gemeni este de 3,5-4,5 kg și de 4,5-7 kg la mieii unipari.

Producția de pielicele obținută de la ovinele de rasa Karakul tip moldovenesc se caracterizează prin pielicele ce se atribuie după suprafață la grupa „foarte mari” (peste 2000 cm²), având buclaj destul de calitativ – 65-70% de categoria I.

Majoritatea ovinelor de rasa Karakul tip moldovenesc posedă tipuri de solicitate buclaj – jachet, costal și plat, obținând respectiv la bonitare calificativul de clasa elită și clasa I.

Ovinele de culoare brumărie posedă în mare parte colorații, precum: albăstrie, marmorie, cărunță, mărgăritară, argintie.

*Unele deficiențe: sunt mai slab rezistente la clima prea umedă;
nu rezistă la pășuni înmlăștinite;
producția de lapte la oi este relativ scăzută;
sunt sensibile la necrobacterioza copitelor.*

Foto: Laboratorul Tehnologiei de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

RASA AWASSI

Foto: http://lovcevod.ru/foto/maloizvestnye_v_rf_porody_ovec/

Foto:

Awassi este o rasă de ovine străveche cu lâna grosieră care s-a format în țările din continentul Asiatic, în special Orientul Apropiat și Mijlociu și de Vest, prin selecție locală.

Este o rasă mixtă, crescută pentru producția de lapte, carne și lână, fiind considerabil ameliorată în Israel.

Rasa Awassi este una rustică și rezistentă în special la temperaturi scăzute. Actualmente, se crește în Turcia, Siria, Spania și alte țări unde s-a importat.

Caracteristica exteriorului

Sunt ovine cu habitus mare, corpul este bine dezvoltat, de formă cilindrică sau pară, capul este relativ mare cu profilul botului convex, mai cu seamă la berbeci, care au coarne bine dezvoltate. La oi în mare parte coarnele lipsesc, însă până la 30 % din oi pot avea coarne. Urechile sunt lungi și atârănânde. Coadă este de o lungime medie cu depuneri de seu în regiunea fesei (curdiuc), iar vârful cozii, asemănător rasei Karakul, are forma literei „S”.

Extinderea lânii este bună. Culoarea lânii, mai frecvent, este albă cu marcaje roșii sau negre pe cap, membrele uneori sunt cu pete, însă sunt și animale de culoare maro (roșcată). Lâna este grosieră, cu lungimea şuvițelor de 15-25 cm și finețea medie de 60-90 mikroni.

Înălțimea la grebăn la berbeci este de 68-78 cm, la oi 62-70 cm.

Productivitatea:

Masa corporală la berbecii adulți constituie 75-110 kg, a oilor – 55-75 kg.

Masa corporală a mieilor la naștere este 3-6 kg, care posedă un spor de creștere înalt și la vârsta de 4 luni pot atinge 25-40 kg, la vârsta de 6 luni 32-55 kg, la 12 luni miorii 50-70 kg și 42-50 kg mioarele.

Sporul mediu zilnic al mieilor constituie 200-350 g/zi.

Producția de lapte la oi este sporită – 100-250 litri de lapte în 120-180 de zile lactante, cu grăsimea de 7-11 %. O producție de lapte mai mare (400-1300 l) produce Awassi ameliorat în Israel. Prolificitatea rasei este relativ redusă 100-110 % cu maxima de până la 130 %.

Această rasă este bine adaptată la zone secetoase, este nepretențioasă și posedă o rezistență sporită, însă sensibilă la ploi, preferând șoproanele.

Carnea ovinelor de rasa Awassi are un gust și miros pronunțat, specific cărnii de oaie.

Rasa Awassi s-a experimentat pentru creștere în rasă pură în România, dar cu rezultate puțin relevante, de aceea s-a încrucișat cu rasa Țurcană, Țigaie și Spancă. Rezultate mai bune s-au demonstrat în ameliorarea producției de lapte la rasa Țurcana și Stogosa.

În condițiile Republicii Moldova, nu s-a crescut în rasă pură, însă metișii rasei Awassi (62,5 % sânge de rasa Awassi) obținuți din încrucișarea berbecilor (Karakul × Awassi) cu femelele (Țușca × Karakul) au manifestat o producție sporită de lapte (332 litri în 230 zile de lactație) și o creștere a producției de carne la berbecuți (82,5 % sânge de rasa Awassi), în comparație cu ovinele de bază maternă și rasa Karakul. Randamentul de abator – 46 %, coraportul oase / carne – 1 / 3,73.

Foto: <https://www.youtube.com/watch?v=LmnXSjojIXQ>

Foto: <https://ogorodniki.com/catalog/avassi>

Unele deficiențe: sunt sensibile la clima prea umedă cu multe precipitații.

Rasa de ovine Friză este originară din regiunea Frislanda Estică (regiunea ce cuprinde Olanda de Nord și Germania) fiind crescută pentru producția de lapte, carne și lână semifină.

Este o rasă dintre cele mai bune producătoare de lapte din lume, specializate în producția respectivă, însă mai puțin potrivită pentru ferme mari (industriale), cu efectivele de animale numeroase.

Caracteristica exteriorului

Animalele se caracterizează prin habitus mare, profilul capului ușor convex, capul, membrele și coada nu sunt acoperite cu lână, ci doar cu jar. Urechile sunt lungi, îndreptate spre bot. Pieptul este bine dezvoltat, adânc și larg, cu coastele specifice animalelor de lapte (tip fiziologic respirator). Spatele este lung și lat, crupa ușor teșită. Coada lungă și subțire fără lână. Oile de rasa Friză au talie mare (înălțimea la grebăn 68-70 cm),

membre lungi, glanda mamară bine dezvoltată. Constituția este robustă cu conformație armonioasă și schelet relativ fin și puternic specific tipului morfoproductiv de lapte. Oile posedă uger larg și voluminos cu mameloane tari, largi și bine separate, care sunt direcționate în jos, fiind pretabile pentru mulsul mecanizat.

Productivitatea:

Masa corporală a oilor constituie 65-85 kg, a berbecilor reproductori 75-110 kg. Lâna este uniformă de calitate 44-48 cu o lungime de 12-15 cm. Producția de lână la oi constituie 3-4 kg, la berbeci reproductori 5-6 kg.

Oile se caracterizează printr-o prolificitate sporită 2-4 miei la fătare, în medie, de la 100 de oi se obțin 195-210 capete de tineret. Rasa este precocă și vârsta primei monte la mioare poate fi de 7-8 luni, cu condiția bunei dezvoltări corporale a acestora.

Producția medie de lapte constituie 500-550 kg, recordul rasei fiind de 1283,1 litri obținut în anul 1930. Lactația durează 220-260 zile. În primele trei luni, producția de lapte constituie 2,6-6 litri pe zi, ulterior 1-1,5 litri. Procentul de grăsime în lapte poate varia între 2,7 % până la 7 %, proteină 4-5 %, substanță uscată circa 18 %. Producția de lapte în mare măsură depinde de genotip și intensitatea alimentației.

Metișii rasei Friză cu unele rase locale în generația a doua (F_2) asigură o prolificitate și producție de lapte sporită, ce permite clasarea rasei respective ca drept o bază excelentă pentru încrucișare cu rasele locale de ovine în scopul ameliorării acestora în direcția majorării prolificității și producției de lapte.

În condițiile Republicii Moldova, la tehnologia semiintensivă de exploatare oile de rasa Friză (pură) au manifestat o producție de lapte de 365 litri în 243 zile de lactație, iar oile metise (♀ Țigăie $\times$ ♂ Friză) cu 75-87,5 % de sânge a rasei Friză – 290 litri lapte în 248 zile de lactație.

Unele deficiențe: sunt sensibile la clima uscată și condiții neadecvate de alimentație și întreținere.

Foto: Schaf-und Ziegenrassen. ISBN 3-89661-056-2

Foto: <https://selo-exp.com/ovcy/molochnye-porody-ovec.html>

Foto: <https://forum.kozovod.com/t/frizskie-molochnye-ovczy/4374>

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Ovinele din rasa Assaf au fost create în rezultatul încrucișărilor dintre rasa Awassi și rasa Friză, fiind urmărită sporirea prolificității la ovinele de rasa Awassi, lucrare realizată de cercetătorii Institutului de Științe Agrare din Israel (A.R.O.). În urma testării ovinelor metise de diferite generații și cote sangvine, mai bune rezultate au manifestat cele cu 3/8 sânge a rasei Friză și 5/8 a rasei Awassi. Ulterior animalele respective au fost reproduse „în sine” cu o selecție corespunzătoare a tineretului de reproducție. Drept rezultat, actualmente, rasa Assaf este clasată ca fiind o rasă după producția de lapte și de carne cu un randament sporit la sacrificare și calități gustative excelente.

Rasa Assaf este o rasă rezistentă și rustică, se adaptează bine la diverse condiții climatice, precum și la reproducerea intensivă. Posedă o

imunitate sporită la diferite maladii.

Această rasă este solicitată tot mai mult la nivel mondial, a fost importată în Spania, Portugalia, Chile și Peru și alte țări cu tradiții de valorificare a producției de lapte și de carne de ovine. În ultimii ani este adusă și se crește în Republica Moldova.

Caracteristica exteriorului

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creștere și Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Ovinele de rasa Assaf se clasifică ca animale de talie mijlocie, cu înălțimea medie la grebăn la berbeci de 80 cm și la oi adulte – 70 cm.

Corpul este alungit cu format corporal dolicomorf, picioarele sunt relativ lungi, crupa de dimensiuni medii și teșită, coada mică cu depuneri de grăsime în regiunea fesei și vârful format în „S”.

Capul are profil bombat la ambele sexe, mai cu seamă la berbeci, și este de dimensiune mijlocie sau relativ mare cu urechi lungi și atârânde, nefiind acoperit cu lână.

Culoarea lânii la majoritatea animalelor de rasă este albă, dar se pot întâlni și cu unele pete de culoare maro deschis, în special pe cap, gât. Lâna este neuniformă (semigroasă sau groasă) și, cel mai des, nu este solicitată.

Atât la oi, cât și la berbeci lipsesc coarnele. Ugerul la oi este mare, lat și atârând, mameloanele sunt de dimensiuni mijlocii sau mici, pretabile pentru mulsul mecanizat.

Productivitatea:

Masa corporală a berbecilor este de 90-110 kg, a oilor de circa 80 kg.

Producția medie de lapte pe perioada de lactație de 170-210 zile poate ajunge la 600 kg, conținutul de grăsime al laptelui este de 6,0-9,0 %, iar nivelul de proteină din lapte este de 5,0-5,5 %. Prolificitatea rasei este sporită – în medie 1,6 miei/an, (3 miei în 2 ani). Rasa este precoce și prima fătare are loc la vârsta de 14-16 luni.

Intervalul mediu dintre fătări este de 272 zile, funcție de tehnologia de reproducere.

Sporul mediu zilnic la tineret este de circa 300 g. Randamentul la sacrificare peste 50 %.

Unele deficiențe: oile înalt productive cu ugerul foarte lăsat sunt dispuse la traumare mecanică a acestuia.

Rasa Lacoune (Lacon) s-a creat în Franța în regiunile montane, cu clima destul de umedă și vegetație foarte bogată, în urma selecției și alimentației avansate. Este destinată producției de lapte și de carne, având două tipuri intrarasiale distincte – pentru lapte și pentru carne. În ultimele două decenii se consideră prototipul raselor de ovine moderne specializate pentru producția de lapte.

Rasa Lacoune este adaptată pentru exploatare în sistem extensiv și semiintensiv, posedă o mare rusticitate și este aptă să se adapteze unor condiții climatice foarte variate.

Foto: <https://dachamechty.ru/ovtsy/lakon.html>

Caracteristica exteriorului

Este o rasă de dimensiuni medii. Înălțimea la grebăn la berbeci este de 75 cm, la oi 70 cm. Are corpul bine dezvoltat, cilindric, gâtul lung și oblic, capul destul de lung și îngust cu profil ușor convex. Urechile sunt mari, purtate drept și ușor înainte spre bot.

Femelele nu au coarne, iar la berbeci se întâlnesc cornițe slab dezvoltate – rudimente cu lungime de 2 cm.

Ovinele sunt de culoare albă, lâna este dispusă pe linia superioară, lipsește de pe cap, gât, picioare și abdomen, toate aceste zone fiind acoperite cu păr lins (jar) alb și fin.

Finețea lânii este de 26 μ m, iar lâna este scurtă și adesea rară.

Foto: <https://999.md/ro/70093285>

Productivitatea:

Masa corporală a berbecilor adulți constituie 90-100 kg, a oilor 70-75 kg.

Partea de jos a burtei are o ușoară creștere a lânii sau este goală, ceea ce simplifică mulsul.

În 167-250 zile de lactație oile produc 600-1000 litri de lapte cu grăsimea de 7,5-7,8 %, producția de lapte pe zi constituie 2-3,6 litri de lapte.

Oile sunt adaptate la mulsul mecanizat. Intervalul dintre fătări este 365 zile. Prolificitatea rasei este de 165-170 %. La naștere masa corporală a berbecușilor este de 1,7-3,5 kg, la mielute 1,5-3,2 kg.

Sporul mediu zilnic la miei este de 280-300 g.

Randamentul de sacrificare 45-50 %.

Rasa Lacoune este răspândită în Spania, Portugalia, Italia, Elveția, Austria, Ungaria, Brazilia, Tunis, SUA și alte țări.

Foto: <https://ogorod.guru/ogorod/porody-ovec-i-koz.html>

Unele deficiențe: oile sunt predispuse la îmbolnăvire cu mamite și necesită supraveghere continuă în perioada de lactație.

Foto: A. Veniaminov/Породы овец мира (1981)

Ovinele Merinos – sunt un grup de rase specifice din punct de vedere a producției de bază pentru care au fost selecționate – lână fină de o calitate superioară.

Actualmente, pe plan mondial sunt zeci de rase de tip merinos, care în multe cazuri poartă numele țării sau locului de origine, precum: Merinos Australian, Merinos American, Merinos Francez, Merinos Spaniol, Merinos Sovietic, Merinos Ascanian, Merinosul Kazah, Merinosul Stavropol, Merinos Transilvanian, Merinos de Palas și alte rase cu lână fină de tip Merinos. Se consideră că Merinosul (Merino) a provenit în urma unei mutații genetice, având originea Spaniolă format încă din timpuri străvechi și selecționat pentru calitatea omogenă a fineței fibrei de lână

pe baza tipurilor de ovine cu lână extrem de fină cunoscute sub denumiri de Merinos Electoral și Merinos Negretti. Ulterior tipul Electoral a degradat și a dispărut din cauza selecției unilaterale pentru finețea fibrei de lână, fără a ține cont de rezistența constituțională a animalelor.

În funcție de rasă și direcția principală de selecție se disting rase Merinos cu producția de bază – lână sau cele mixte: lână-carne sau carne-lână. De regulă, oile din rasele Merinos nu sunt mulse, laptele fiind destinat doar pentru hrana mieilor în perioada de alăptare, care durează circa 4-4,5 luni și mai mult, în funcție de condiții legate de posibilitatea valorificării unor suprafețe imense de pășuni naturale precum sunt cele din zonele de stepă sau de semipustiu.

Caracteristica exteriorului

Pentru toate rasele de tip Merinos este caracteristică o conformație corporală armonioasă cu aspect robust, corp adânc și lat, membre puternice cu aplomburi corecte, cap proporțional cu profil drept, urechi mijlociu de lungi sau relativ mici purtate drept, cojocul de lână de tip închis cu o extindere excepțională pe întreaga suprafață a corpului, lână fină și foarte deasă, de culoare albă. Din partea inferioară a gâtului la majoritatea raselor de tip Merinos pielea formează rezerve sub forma de pliuri mari, numărul cărora depinde de rasă și direcția de selecție. Botul mai frecvent nu este acoperit cu lână. În funcție de rasă, ovinele pot avea

Foto: <https://fermerok.info/stavropolskaya-poroda-ovets>

coarne sau nu, fapt ce se referă și la berbeci, iar femelele, de regulă, nu au coarne.

Ovinele din grupul de rase Merinos, pot avea habitus de la mic (Merinos Transilvanian) la mare, în funcție de rasă, dar mai frecvent se încadrează în dimensiuni medii spre mare. Rasele selecționate în direcția carne-lână, de regulă, au conformație specifică tipurilor de ovine pentru carne cu musculatura bine exprimată și un habitus mare.

Productivitatea:

În funcție de rasă și, respectiv, direcția și nivelul de selecție, rasele de ovine Merinos diferă după valoarea indicilor de producție. Masa corporală la berbecii reproducători poate varia în funcție de rasă între 85-150 kg, la oi 45-90 kg și mai mult.

Producția de lână fină de tip merinos este de 10-15 kg la berbeci reproducători și 4,5-8,0 kg la oi.

Lungimea şuviței de lână poate varia de la 7,5 la 10 cm, cu finețea de calitate 60 – 70 după sistemul Bradford, ce corespunde cu 25,0-18,1 μ m.

Randamentul lânii la spălare în funcție de rasă este de 40-50 %.

Prolificitatea variază în limitele 120-150 %.

Randamentul la sacrificare variază în funcție de rasă și are valori considerabil mai mari la merinosul din tipurile morfoproductive de carne-lână – peste 50 %.

Foto: <https://kz.all.biz/barany-proizvoditeli-tonkorunnyh-porod-g269794>

Ovinele de rasa Romanov au fost create în Rusia, regiunea Iaroslav. Direcția de producție a ovinelor rasei Romanov este carne, blănuri și lână, fiind răspândite nu doar în Rusia ci și în unele țări europene, unde se folosește la încrucișări pentru a majora prolificitatea. Rasa Romanov se consideră o rasă universală cu accent pe producția de carne și prolificitate (miei). Inițial, rasa a fost creată mai mult pentru producția de blănuri folosite la confecționarea cojoacelor, datorită densității ridicate a pielii și specificului structurii morfologice a învelișului pilos – părul este ceva mai scurt decât puful. Ovinele Romanov sunt apreciate pentru rezistență, prolificitate și caracteristicile excelente a cojocului.

Rasa Romanov a participat la formarea unor rase sintetice din Europa, precum este rasa INRA 401 din Franța.

Foto: <https://itexn.com/wp-content/uploads/2020/04/ovca-romanovskoj-porody.jpeg>

Caracteristica exteriorului

Înălțimea la grebăn ajunge la 65-70 cm, trunchiul este bine dezvoltat în formă de butoi, spinarea și crupa sunt drepte, toracice adânc și lat, capul este compact cu botul alungit și profil ușor bombat, urechile sunt relativ mici (de până la 15 cm), drepte și purtate lateral, coada este subțire (fără depuneri de grăsime) și scurtă de până la 13 cm, ovinele pot fi cu coarne sau lipsite de ele, membrele sunt musculoase, drepte, ușor alungite cu osatură subțire dar puternică.

Membrele la adulți sunt acoperite cu fibre scurte și linse de jar de culoare neagră, dar se admite (pe membre) și pete albe. În general învelișul pilos la ovinele adulte arată de culoare brumăriu-albăstriu, datorită că fibrele groase sunt negre, iar puful – alb. Lâna este moale, cu mici cosițe la capete. Datorită structurii sale specifice, reține bine căldura. Ovinele sunt tunse de 2-3 ori pe an. Mieii se nasc cu blana neagră, iar cu timpul aceasta se înălbește. Către vârsta de 3,5-5 luni culoarea învelișului pilos se schimbă complet și devine brumărie de nuanță deschisă.

Foto: <https://ro.techexpertolux.com/melkij-rogiatyj-skot/romanovskaa-poroda-ovec.html>

Productivitatea:

Masa corporală medie a berbecilor variază între 60 și 70 kg, la oi – 45-55 kg.

Producția de lână constituie până la 3,5 kg de la berbeci și până la 2 kg de la oi. Lâna este deasă – pe un cm² de piele sunt până la 2800 fibre. Grosimea fibrelor de puf constituie 25-27 μm, a fibrelor groase – 60-90 μm. Prolificitatea ajunge la 270 % și mai mult și pot fi obținute 2 fătări pe an. În perioada de lactație oile produc până la 150 litri de lapte și mai mult.

Mieii posedă o energie înaltă de creștere și la vârsta de 7 luni masa corporală a berbecușilor constituie 30 kg. Randamentul la sacrificare constituie 47-50 %. Cele mai bune calități gustative are carnea de miel la vârsta de 7-9 luni. Este lipsită de miros specific, are structură fină și succulentă.

Din pieile animalelor se produc blănuri ușoare și rezistente – unele din cele mai bune în lume. Blana lor este foarte apreciată și folosită pentru fabricarea hainelor de blană.

Foto: <https://ro.punchalo.com/1468-romanov-sheep-breed-characteristic>

Unele deficiențe: sensibilă la umezeală și curenții de aer, precum și la schimbările bruște de temperatură, fiind afectată de boli respiratorii.

Foto: <https://www.sunphoto.ro/Suffolk/>

Rasa este creată în Anglia prin încrucișarea rasei Norfolk cu Southdowns. Prima mențiune despre rasa Suffolk a fost înregistrată în anul 1797, dar oficial ea a fost omologată doar în anul 1810. De-a lungul anilor rasa a fost perfecționată prin selecție riguroasă în direcția producției de carne.

Răspândirea largă a rasei Suffolk se datorează faptului că rasa Suffolk posedă productivitate și rezistență înaltă, este nepretențioasă la condițiile de exploatare, fiind posibil de crescut în stabulație și pe pășuni, are imunitate sporită la boli și infecții. După productivitate rasa Suffolk este clasificată ca fiind carne-lână. Carnea, este foarte apreciată, deoarece nu are miros specific, este foarte fragedă și suculentă, bine digerată și asimilată de organism, având o mare valoare nutritivă.

Caracteristica exterierului

Foto: <https://fermercar.ru/ovczy/ovczy-anglijskoj-porody-suffolk>

Ovinele de rasa Suffolk se caracterizează prin habitus mare cu înălțimea la grebăn la berbeci de 68-80cm și la oi de 61-74 cm.

Rasa se evidențiază prin culoare specifică: capul și membrele animalului au o culoare neagră intensă deoarece sunt acoperite cu jar scurt și lucios, iar roba corpului are o culoare gălbuie cu nuanță de bronz sau alb. Crupa este masivă și compactă, spatele drept, jigouri dezvoltate, cu mase muscular descinse, urechi fine puțin înclinate, coada mică, fără depozite de grăsime, cap de mărime medie cu profil ușor convex. Membrele sunt masive, drepte, lipsite de înveliș lanat.

Ovinele de rasa Suffolk nu au coarne și posedă o constituție robustă. Ovinele se adaptează la creștere în climat umed, cât și în cel secetos.

Productivitatea:

Rasa Suffolk posedă o dezvoltare musculară bună. Berbecii reproducători ating masa corporală de 110-140 kg, iar oile 80-100 kg.

Prolificitatea oilor constituie 140-190 %. La fătare se pot obține de la 1 la 3 miei. Masa corporală a mieilor la naștere constituie 5-8 kg. Deseori, se întâlnesc gemeni a câte 4-5 kg și chiar tripleți, a câte 3-4 kg.

Sporul mediu zilnic ridicat la miei se explică prin conținutul sporit de grăsime din laptele matern. La o îngrășare intensivă miei la vârsta de 3 luni ating masa corporală de 35-40 kg.

Randamentul la sacrificare depășește indicii medii de 50-52 %.

Lâna după calitate este semifină, ondulată, uniformă. Ovinele sunt tunse de două ori pe an. Lungimea medie a lânii este de 7-10 cm, producția de lână la berbeci – în jur de 3-4,4 kg, la oi – 2,0-3,1 kg, randamentul la spălare a lânii – 50-62 %, lână este moale cu finețea de 25,5-33 μm.

Ovinele de rasa Suffolk posedă o capacitate înaltă de transmitere a caracterelor ereditare.

Rasa de ovine Dorper este o rasă de carne, formată în anii '30 ai secolului trecut, în regiunile aride din Africa de Sud, prin încrucișarea raselor Dorset Horn, Blackheaded Persian (persiană cu cap negru, o rasă de oi cu păr, nu cu lână) și oaia cu coadă grasă. Este o rasă productivă și rezistentă. Potrivit surselor de literatură, rasa Dorper se poate adapta la absolut toate condițiile de mediu, de la deșertul din Texas sau zonele aride din Australia până la frigul din Canada sau clima umedă din Noua Zeelandă, deoarece au fost crescute în condiții extreme. Rezistă bine la helmintoze. Rareori suferă de paraziți, inclusiv de piele. Sunt capabile să se alimenteze pe pășuni sărace și, în același timp, să se îngrășe. Dacă pășunile devin rare, ovinele mănâncă frunze căzute sau tufișuri, precum caprele. Pășunează foarte bine, neselectiv, valorifică eficient furajele grosiere.

Foto: https://francean.sunphoto.ro/Rase_de_oi_si_capre_poze_deosebite_10/105946290

Caracteristica exterierului:

Ovinele Dorper au constituție robustă, corp proporțional, înveliș pilos scurt și rar, care nu trebuie tuns, deoarece el năpârlește în fiecare an.

Capul și o parte a gâtului sunt de culoare neagră, aceasta fiind specifică strămoșului persan, iar corpul și membrele sunt albe. Membrele și capul sunt lipsite de lână.

Berbecii și oile nu au coarne, lipsesc chiar și rudimentele acestora, botul este scurt, iar capul are formă cubică, gâtul este scurt, gros și cu pliuri. Toracele este larg cu coastele rotunjite. Capul nu este mare, urechile sunt mici, poziționate orizontal, iar la oile de rasă pură sunt, de asemenea, de culoare neagră, ca și capul. Spinarea și șalele sunt late, musculare.

Foto: https://francean.sunphoto.ro/Rase_de_oi_si_capre_poze_deosebite_

Productivitatea:

Masa corporală la ovinele din rasa Dorper este mare: a berbecilor-reproducători ajunge la 90-140 kg, a oilor adulte la 55-90 kg.

Ovinele sunt precoces. Pubertatea apare mai devreme decât la alte rase (circa la 6 luni), dar se practică monta la vârsta de 15-16 luni. Berbecii pot fi folosiți pentru montă de la vârsta 6 luni. Au o prolificitate bună, oile pot făta de 2 ori pe an, producând câte 2-3 miei la fătare. Poate fi organizată reproducție în extrasezon cu obținerea a 2 fătări în trei ani.

Oile de rasa Dorper sunt apreciate pentru productivitate sporită.

Mieii se nasc cu o masă corporală care nu depășește 3,5kg, iar sporul mediu zilnic este de 500 g/zi, deoarece laptele matern are o valoare nutritivă sporită, având circa 10 % grăsime. La vârsta de o lună masa corporală a mielului poate atinge 20-25 kg, iar după 30-45 de zile și până la 40 kg. Randamentul la sacrificare constituie 55-58 %.

Carnea ovinelor de rasa Dorper conține puțină grăsime, este lipsită de gustul specific de oaie, fiind astfel foarte apreciată de consumatori.

Foto: <https://grounde.ru/wp-content/uploads/2014/04/kurdyuchnye-ovcy-teksel-dorper-19-1024x768.jpg>

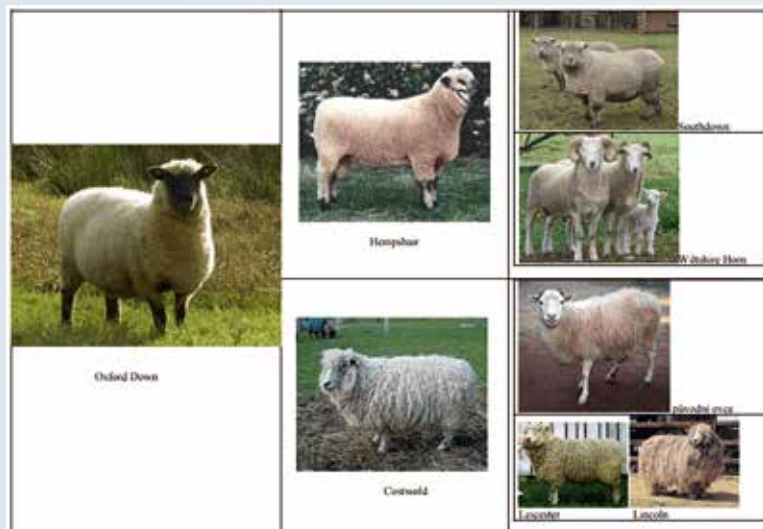

Foto: <https://agrostory.com/upload/medialibrary/ff3/ff333fcd8de71ccef5fd54a141d2a.png>

Oxfordshire sau Oxfordshire Down este o rasă de ovine cu lână scurtă, de origine engleză de tipul morfoproductiv de carne. A fost creată prin încrucișarea oilor din rasele Cotswold și Hampshire. După caracteristicile sale, rasa Oxfordshire deține o poziție intermediară între cele două rase maternelle. Oile de rasă pură Oxfordshire se caracterizează prin imunitate bună, temperament calm și au un instinct matern bine dezvoltat. Berbecii din această rasă pot fi utilizați pentru încrucișări cu oi de talie mică, pentru a spori masa corporală și parametrii corporali ai mieilor, precum și pentru a spori producția de lână.

Oxfordshire posedă o aclimatizare bună. Sunt adaptate la întreținerea pe pășunile de luncă (umede), valorifică foarte bine furajele grosiere.

Caracteristica exteriorului

Ovinele acestei rase sunt cu habitus mare și robuste, cu oase și membre puternice. Corpul ovinelor este compact, lat și adânc acoperit cu lână deasă, fibrele sunt subțiri și relativ lungi. Capul este mijlociu de mare, proporțional, urechi mijlocii și purtate drept. Atât oile, cât și berbecii sunt lipsiți de coarne.

Culoarea de bază a ovinelor este albă, dar capul și membrele sunt maro închis. Membrele sunt acoperite cu lână. Ovinele sunt precoce, prolifică și au o producție bună de lapte. Oile au calități maternelle excelente.

În Marea Britanie, această rasă este adesea utilizată la încrucișarea cu alte rase pentru producția de carne.

Foto: <https://youla.ru/all/zhivotnye/selhoz-zhivotnye/ovtsy-barany-iarki-5c1e0da91bee2b3a8c3e5390>

Productivitatea:

Masa corporală a berbecilor adulți este de 100-140 kg, a oilor – 70-90 kg, mieii la vârsta de 8 luni cântăresc mai mult de 60 kg.

Oxfordshire Down produce mieii de înaltă calitate, rezistenți și cu o viteză de creștere mare. Sporul mediu zilnic a mieilor ajunge la 300 g/zi. La naștere, mieii sunt de dimensiuni mari, dar oile sunt capabile să fete singure, fără ajutor. La o fătare se obțin 1,76 mieii, prolificitatea medie este de 150-160 %. Lâna este de 10-13 cm lungime cu finețea de 30-34,5 μm. Randamentul la spălare a lânii este de 50-62 %. Greutatea medie a cojocului este de 3,5-4,5 kg semifină, care este folosită la confecționarea pâslelor și a țesăturilor pentru fabricarea tricotajelor.

Astăzi, scopul principal de creștere a ovinelor Oxfordshire este producția de carne. Carnea are o calitate foarte bună, fiind fragedă și grasă, ușor marmorată.

Foto: <http://www.woolinitiative.com/images/OxfordDown.jpg>

Charollais este o rasă de oi originară și crescută preponderent în Franța, fiind formată în secolul al XIX-lea prin încrucișare. La crearea rasei Charollaise s-au folosit rasele locale de ovine cu lână lungă încrucișate cu rasele Leicester și Southdown pentru producția de carne și lână.

A fost recunoscută ca rasă în anul 1974.

Caracteristica exteriorului

La berbeci, înălțimea la grebăn ajunge la 80 cm, iar la oile adulte până la 70 cm.

O caracteristică distinctivă a rasei este corpul alungit, de formă cilindrică, torace larg și proeminent; crupa largă, iar fesa și coapsa bine dezvoltate și descinse, membre scurte, fără defecte de aplomb și acoperite cu jar de la genunchi și jaret în jos. Capul este acoperit cu jar, însă urechile sunt de culoare roză cu puncte negre. Pielea ovinelor are nuanță gri sau roz, iar lână este densă, de finețe și calitate medie, de culoare albă. O altă trăsătură caracteristică este structura destul de fină a lânii și scurtă, în timp ce densitatea acesteia este sporită. Grosimea medie a lânii este de la 29 la 30,7 μm .

Foto: <http://www.zoo.ro/oaia-charollais>

Productivitatea:

Masa corporală a unui mascul adult ajunge la circa 150 kg, iar la femele – 90 kg. Mieii nou-născuți pot cântări de la 3 la 6 kg, în funcție de numărul la fătare: cu cât o oaie fată mai mulți mieii, cu atât cântăresc mai puțin. Oile fată o dată pe an și, în medie, câte doi mieii. Fătarea este ușoară și rapidă, fără complicații. Mioarele sunt apte pentru prima împerechere la vârsta de 7 luni.

Producția de lână este de 2,0-2,5 kg. Carnea acestei rase este una din cele mai calitative are o textură fină, succulentă odată cu absența excesului de grăsime. Randamentul la sacrificare este de 50-58 %.

Oile din rasa Charollaise se caracterizează printr-o fertilitate înaltă, creștere rapidă, sunt rezistente și se adaptează bine la mediu, mai ales atunci când au loc schimbări climatice și, prin urmare, pot fi întreținute în perioada de vară-primăvara pe pășuni.

Foto: Schaf-und Ziegenrassen. ISBN 3-89661-056-2

RASA ASCANIANĂ CU CAPUL NEGRU

Foto: Вівчарство України. ISBN 978-966-540-459-0

Sunt ovine cu coada lungă și subțire crescute pentru producția de carne-lână. Au fost create prin încrucișarea de reproducție complexă a raselor Suffolk, Țigaie și Oxford Down. Ulterior metișii de tipul dorit care au avut cotele sangvine: 1/2 Țigaie, 1/4 Suffolk și 1/4 de Oxford Down, au fost crescuți „în sine”.

Ovinele acestei rase au o constituție robustă, sunt precoce cu productivitate sporită a lânii, cărnii și a laptelui, cu caractere pentru producția de carne foarte bine definite. Animalele se pretează bine la condițiile industriale: posedă temperament calm, sunt ușor de tuns și răspund cu o majorare considerabilă de producție la un nivel sporit de nutriție, utilizând eficient substanțele nutritive ale furajelor și transmit descendenților calitățile lor valoroase.

Caracteristica exteriorului

Foto: Вівчарство України. ISBN 978-966-540-459-0

Corpul este alungit și robust, pieptul larg și adânc, indicii de masivitate, robusteții cărnizității sunt asemănătoare ovinelor din rasele englezești pentru carne.

Berbecii sunt fără coarne, instinctul matern este bine exprimat la oi și există suficient lapte pentru a hrăni doi miei.

Lâna în cojoc este albă, omogenă, cojocul este semiînchis, cu ondulație clar definită, uniformă după grosime în şuviță și cojoc. Botul, urechile și membrele sunt acoperite cu jar de culoare gri de diferite nuanțe.

Ovinele răspund bine la un nivel sporit de nutriție și sunt adaptate la condițiile din sudul Ucrainei și regiunilor cu climă apropiată.

Productivitatea:

Foto: Laboratorul Tehnologii de Creș
Exploatare a Ovinelor și Caprinelor

Masa corporală medie a berbecilor-reproducători este de 131,5 kg, maximă – 169 kg, oile adulte – 71,6-80 kg.

Lungimea lânii la berbeci și, respectiv, la oi, este de 16,4 și 13,5 cm, iar producția de lână brută – 7,6 și, respectiv, 4,8 kg. Randamentul lânii la spălare constituie 66,5 %. Oile au un coeficient lanat mare de 60-82g/kg masă vie. Randamentul la spălare a lânii este de 66,5 %. Grosimea medie a lânii la berbeci este de 37,7 μ m, la oi adulte 33,1 μ m (calitate 44 și 48).

Prolificitatea oilor este de 148,3 % cu un randament de carne (creștere) per oaie de 78 kg. Producția de lapte în 120 zile de lactație este de 169,8 kg. Mieii se nasc puternici și mari (masa corporală la mieii unipari este de 5,3-5,6 kg, la gemeni – 4,6-4,9 kg.

În perioada de alăptare, mieii cresc rapid și la vârsta de 127 de zile ajung la 39,8 kg cu un spor zilnic de 272 g și, consumând pentru 1 kg spor 4,4 unități nutritive.

Masa carcaselor la sacrificare mieilor de 4 luni este de 15-23 kg, randamentul de abator 47,8-51,1 %. Calitățile gustative ale cărnii sunt înalte.

Ile de France este o rasă de carne foarte răspândită. Este creată în Franța, în regiunea Ile de France. Rasa s-a format prin încrucișarea oilor din rasa Merinos de Rambouillet, care este o rasă pentru producție de lână cu berbeci de carne Dishley (Leicester) proveniți din Anglia. Rasa Ile de France este folosită ca rasă de carne și lână semifină.

Din generație în generație, această rasă transmite stabil conformația corporală, precocitatea și capacitatea maternă bună. Ile de France este una dintre rasele cu cele mai bune forme de carne, fiind utilizată pe scară largă în programele de ameliorare. Datorită proprietăților sale excelente acestea sunt crescute în toate regiunile lumii: America de Sud (Brazilia, Uruguay) și America de Nord (Canada), Africa (Maroc, Algeria, Africa de Sud), China, desigur, peste tot în Europa: Bulgaria, Ungaria, Belgia, Turcia, Germania, România. În Republica Moldova, efectivele încă sunt relativ mici.

Foto: <https://fermer.blog/bok/zivotnye/ovcy/porody-ovec/myasosherstnye-porody-ovec/10056-ovcy-il-de-frans.html?>

Caracteristica exteriorului

După habitus, ovinele Ile de France sunt animale relativ mari. Din punct de vedere fizic, berbecii și oile sunt bine dezvoltate, au corpul proporțional, lung, adânc și lat, cu musculatura bine conturată. Capul este relativ mic cu fruntea lată și botul scurt, profilul este drept, urechi mijlocii, purtate drept spre înainte. Membrele și botul nu sunt acoperite cu lână. Culoarea lânii în cojoc este albă, fără pigmentații. Lâna este deasă, are o textură uniformă și relativ scurtă cu lungimea de circa 7,5 cm. Grosimea fibrelor constituie 25 μ m, având calitatea după sistemul Bradford de 56-60, ondulația este uniformă.

Foto: <https://fermer.ru/forum/porody-ovec-ovcevodstvo-zhivotnovodstvo/224190>

Productivitatea:

Un berbec adult de rasa Ile de France atinge masa corporală de 145 kg, iar o oaie – 90 kg.

Producția medie de lână constituie aproximativ 5 kg la un animal.

După producția de lapte oile sunt destul de productive. Pe an se pot obține circa 500 litri de lapte per matcă. Laptele este potrivit pentru producerea brânzeturilor de înaltă calitate.

Tineretul este precoce, carnea este de calitate bună cu conținutul de grăsime în carne la un nivel mediu, fără straturi suplimentare. Sporul mediu zilnic la miei este de 363 g.

Randamentul la sacrificare nu depășește 53 % din masa animalului.

Prolificitatea rasei Ile de France este considerată relativ sporită, fiind de circa 200 %

Berbecii de la vârsta de un an și mioarele de la vârsta 15-18 luni sunt utilizați pentru reproducere. Spre deosebire de multe rase de carne, la rasa Ile de France căldurile apar tot timpul anului, astfel se poate programa sezonul de reproducere (pot făta de trei ori în doi ani).

Unele deficiențe: au tendința de a se supra îngrășa ce duce la creșterea excesivă în greutate și din cauza respectivă la berbeci și oi diminuează funcția reproductivă, producând mai puțini descendenți.

RASA LETONĂ CU CAPUL NEGRU

Rasa Letonă cu capul negru a fost creată la începutul secolului al XX-lea prin încrucișare de reproducție (complexă).

La formarea acestei rase au participat oile locale cu lână grosieră, încrucișate cu berbeci din rasa Cap negru german cu Shropshire și cu Oxfordshire. Scopul urmărit a fost de a crea o rasă de oi adaptată condițiilor locale, cu calitate îmbunătățită a producției de lână și carne.

Această rasă posedă capacitate de carne pronunțate, o bună adaptare la condițiile locale, precocitate sporită și prolificitate înaltă, în special în fermele de reproducție.

Caracteristica exteriorului

Foto: <https://yandex.ru/овцы литовская фото&lr=10313&rpt=simage&source=serp>

La exterior, ovinele sunt asemănătoare cu rasele englezești cu lână scurtă, fiind animale destul de mari. Ovinele din această rasă au o constituție robustă. Corpul este alungit, în formă de butoi. Toracele este adânc și lat. Constituția este armonioasă. Caracterile pentru producția de carne sunt bine pronunțate. Membrele sunt drepte, larg distanțate. Mușchii sunt bine dezvoltati. Profilul capului este drept sau ușor cinx la berbeci. Gâtul scurt, cărnos. Osatură puternică. Culoarea lăinii pe corp este albă, capul și membrele au nuanțe închise – de la negru la maro deschis. Capul este acoperit cu lână până la linia ochilor, membrele anterioare până la genunchi, membrele posterioare până la jaret. Lungimea lăinii este de 9,0 - 10 cm.

Productivitatea:

Foto: https://go.imgsmai.ru/imgpreview?key=6364dd07bb9c3fb9&mb=imgdb_preview_exp

Berbecii cântăresc între 85 și 115 kg, oile adulte 55-85 kg.

Producția de lână brută la berbeci – 4,5-5,5 kg, maxim – până la 7,5 kg, la femele – 3-4, maxim – 6 kg. Randamentul lăinii la spălare este de 55 %. Cojocul este semiînchis cu şuvițe uniforme după finețe și calitate. Lână este semifină. Calitatea, în mare parte – 56.

Rasa este precocă. La vârsta de 4 luni, masa corporală a berbecuților este de 29 kg, mieluțelor – 27 kg. Randamentul la sacrificare a tineretului mascul (castrați) la vârsta de 1 an este de 58 %.

Prolificitatea medie este de 120-140 %, în efectivele de reproducție (prăsilă) – până la 170 %. Carnea este de calitate foarte bună, cu desen marmorat datorită infiltrațiilor de grăsime dintre mușchi.

Producția de lapte este sporită – 177 kg de lapte în 132 de zile de alăptare.

Pentru notițe

[illegible]

